

august 2001 om vejtransport af farligt gods og Beredskabsstyrelsens opgaver i henhold til § 42 a, stk. 5, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 24. juli 2003, samt Beredskabsstyrelsen og Militærnægteradministrationen med virkning fra den 1. februar 2004 overføres fra indenrigs- og sundhedsministeren til forsvarsministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Anders Fogh Rasmussen

/Sten Frimodt Nielsen«.

Forhandlingen genoptoges

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror, at alle er enige om, at det er et problem, at alt for mange danskere og flere og flere er overvægtige. Der er desværre også et stort og stigende antal, der er stærkt overvægtige. Det er et problem for den enkelte, for samfundet og for samfundsøkonomien.

Det er et sundhedsmæssigt problem, fordi fedme fører til en masse sygdomme eller giver øget risiko for en masse sygdomme. Det er sygdomme som diabetes 2, hjerte-kar-sygdomme, slidgigt, kræft og flere andre.

Det er bestemt også et socialt problem. Fede børn bliver lettere udsat for mobning, fede unge har svært ved at være med i de forskellige fællesskaber, som andre unge er med i, og fede voksne kan have svært ved at få job og kan i det hele taget lettere blive udstødt af fællesskaber. Derfor er det et vigtigt mål at få ændret danskernes livsstil, så udviklingen vendes.

Kl. 13.05

Sundhedsstyrelsen har for et lille års tid siden lavet et oplæg til en national handlingsplan mod svær overvægt. Deri er der mange gode forslag til påvirkning af både kostvaner og motionsvaner for de forskellige grupper. Og rundtomkring i landet er kommuner, amter og andre også optaget af at fremme en udvikling i den retning. Så der sker noget.

Med hensyn til det aktuelle forslag kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke støtte det. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at diætisterne er en faggruppe, som kan give et godt bidrag, og som gør et godt stykke arbejde. Men vi mener ganske

enkelt ikke, det er en fornuftig måde at bruge ressourcerne på. Forslagsstillerne anfører, at det vil koste 15 mio. kr., og hvis nu 15 mio. kr. kunne give et virkelig ryk i den rigtige retning, ville vi nok være med til at finde pengene. Men både beløbet og den helt store virkning tvivler jeg på.

Der vil, som andre ordførere også har været inde på, være store problemer med afgrænsning af, hvad det er for en gruppe, der skal have det her tilbud. Det er anført, at det skal være for de almindelige overvægtige – for dem, der ikke kan se det, vil jeg sige, at det er sådan nogle som mig; nu er det nok andre kriterier, der gør, at jeg ikke vil få tilbuddet. Men det vil blive vanskeligt at afgøre, hvem det er, der skal have den her henvisning fra lægen til at få tilskud til en diætistbehandling.

Af de der almindelig overvægtige er der altså 1,2 millioner, og der vil forslagsstillerne give 1 pct. af dem mulighed for at få tilskud til en diætist. Jeg tror ikke på, at det virkelig rykker noget. Jeg tror, det kan være et problem for lægerne at afgrænse det. Jeg er egentlig også ret sikker på, at det vil føre til et pres fra en masse patienter, som måske egentlig ikke er med i forslagsstillerens opfattelse af, hvad det er for nogle, der skal have tilbuddet. Men hvis der er en mulighed for et tilbud, er der altid patientgrupper, som presser på for at få adgang til det, og det er måske ikke nødvendigvis dem, der har mest behov.

Derfor vil jeg godt være mere sikker på, at den afgrænsning kan foretages, og det synes jeg slet ikke at der er nogen løsning på.

Det Konservative Folkeparti vil gerne være med til at fremme sundheden i Danmark. En del af det er at få færre til blive svært overvægtige, men vi kan altså ikke støtte beslutningsforslaget her. Vi mener ikke, at det giver tilstrækkelig meget for de penge, det vil koste.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Fru Else Theill siger, at hun tror, det bliver meget svært med sådan en afgrænsning, og at den afgrænsning ikke er i forslaget. Det er muligt, at det ikke er stærkt nok, men hvis det skal være afgørende, så vil jeg da meget tilbyde, at vi sætter os sammen og finder ud af det.

Jeg mener, at afgrænsningen i forslaget ligger hos lægerne. Jeg mener, det må være lægerne, der har kompetencen til at vurdere, om de mennesker er i risikozonen for at få følgesygdomme, og om de kunne have gavn af en henvisning.